

# באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה



בס"ד • ט תמוז ה'תשפ"ה פרשת חקת • גיליון 1515 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת שבת: י-ם 19:11 ת"א 19:29 חיפה 19:23  
צאת השבת: י-ם 20:32 ת"א 20:35 חיפה 20:35



**נכון לעכשיו**

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

## מלחמת חורמה בעמלק של ימינו

"וַיִּשְׁמַע הַפְּנַעְנִי מִלֶּךְ עָרֹד יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי פָא יִשְׂרָאֵל דְּרָךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שְׁבִי" (במדבר כא א). רש"י מפרש: "יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב - זה עמלק שנאמר 'עמלק יושב בארץ הנגב' ושינה את לשונו לדבר בלשון כנעניים. ראו ישראל לבושיהם כלבושי עמלקים ולשונם לשון כנען".

ההבדל בין העמלקים לכנענים הוא שהעמלקים מטרנם להשמיד חלילה את ישראל באשר הם. כך ניסו לעשות מיד כשיצאנו ממצרים במלחמת עמלק הראשונה בה ניצח יהושע בן נון, וכך ניסו לעשות כל ה'עמלקים' וההולכים בדרכם לאורך כל הדורות, כהמן הרשע בימי מרדכי ואסתר וכצורר היהודים מגרמניה ימח שמו וזכרו לפני דור באירופה, וממשיכיו הצוררים האנטישמים למיניהם המרימים ראש לצערנו גם בדורנו זה ובראשם מנהיג אירן שעדיין מכריז על שאיפתו להשמיד את ישראל ח"ו.

לעומת העמלקים הרוצים בהשמדת העם היהודי בכל מקום ובכל זמן, שאיפת הכנענים במלחמתם נגד ישראל היא למנוע את כיבוש ארץ כנען בידי ישראל, לכאורה מטרה לגיטימית של כל עם המתנגד לבאים לכבוש את ארצו. אולם מלך ערד, לשונו היתה 'כנענית' וכביכול יצא למלחמה על מנת להגן על ארצו מפני כיבושה, אבל באמת, מטרתו היתה 'עמלקית' דהיינו לפגוע בעם ישראל, להשפילו ולחסלו ח"ו.

**נכון לעכשיו**, גם בימינו ממש המציאות מאד דומה למלחמת ערד. הערבים באים בטענה הכנענית שהם נלחמים ב'כיבוש', ולצערנו ולבושתנו הצליחו לשכנע גם חלק מהמנהיגים שלנו, עד כדי כך שהתפתו לחשוב שהקמת מדינה לערבים תבטל את ה'כיבוש' ויבוא שלום על ישראל. אבל באמת, כמו שאנו רואים הערבים מטרמתם היא 'עמלקית', דהיינו חיסול מדינת ישראל ח"ו. החזקת החטופים מטרמתם בראש ובראשונה להשפילנו בדיוק כפי שעשה אז מלך ערד עם השפחה. השבויים החטופים, זה לא רק עניין פרטי של משפחתם, אלא החזקתם בשבי היא השפלה לכל האומה. עלינו להתנער מטענת ה'כיבוש' של אויבינו, להסיר את המסכה מעל פניהם ולהבין שאנו עומדים מול אויב אכזרי הרוצה בהשמדת עם ישראל בכלל ומדינת ישראל בפרט ח"ו, כשם שניסו לעשות זאת האנטישמים בכל הדורות. עלינו לזכור ולא לשכוח את מגמתם האמתית של אויבינו "זכור אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים... תמחה את זכר עמלק... לא תשכח".

בצפייה לניצחון ולישועה השלמה

דב ביגון י"א

**הכוח, העוצם והחיל - השיטה השמאלית הקיצונית הרב אמיר דומן עמוד 2**

**בארה של מרים הרב אורן טרבלסי עמוד 2**

**עץ ארז ואזוב - גאות ושפלות הרב יורם אליהו עמוד 3**

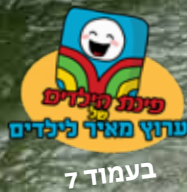
**לנצח את חוק המוות הרב חגי לונדין עמוד 4**

**"רְאֵיהֶּ יְקוֹץ פֶּה" הרב יואב מלכא סיפור. עמוד 4**

**יש א-לוהים הרב ליאור לביא עמוד 5**

**קצת מפריע לי שאני חרדי הרב שלמה אבינר עמוד 8**

**לאן הלכו התפילות - פותחים סידור - הרב אברהם אנגל עמוד 3**



התמודדות בקשר זוגי מבלבל - בנישואין אסתר אברהמי בעמוד 6 <<



לתרומות למכון מאיר:  
בטלפון 02-6461328  
באתר meirtv.com  
או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

**היו שותפים בהוספת יהדות באהבה!**

## הכוח, העוצם והחיל – השיטה השמאלית הקיצונית

כאשר חשבתי בשבוע שעבר לעסוק מעט בנושא "כוחי ועוצם ידי", עוד לא דמיינתי כמה התעסקות ונפח הוא ימשיך לתפוס בשפה המדוברת והתקשורתית. למרות שכמעט שבועיים עברו מסיום הלחימה באיראן, הביטוי הנ"ל עולה שוב ושוב בהקשרים שונים בשיח הציבורי, ממש רואים בחוש שיש כאן רצון עליון לבירור משמעותי של סוגיית "ההשתדלות וההשגחה", בס"ד. (כלומר - 'בסייעתא דשמיא', שגם הוא ביטוי שזכה לעיסוק מרובה בשבועיים האחרונים, בדרגים הגבוהים ביותר...)

נסכם את דברינו עד כה: "כוחי ועוצם ידי" אינה "סיסמה" או התרסה. התורה מביאה ביטוי זה כדרך חשיבה שעלולה לבוא בליבנו כתוצאה

ממפגש "בלתי מעובד דיו" עם שפע הטוב האלוקי שבארץ ישראל: "הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ... וְרַם לִבְךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים. הַמוֹלִיכְךָ בְּמִדְבַר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא... וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ: כֹּחִי וְעֹצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה." כלומר: המחשבה שכוחנו ועוצם ידינו עשו לנו את החיל, היא המחשבה האסורה, עליה הוזהרנו. זוהי מחשבת גאווה, המשכיחה מאתנו שם שמים וזיכרון חסדיו, ולכן אין פלא שהעונש עליה כבד מאוד, חלילה, ככתוב (כמעט...): מִיָּד בְּהַמֶּשֶׁךְ: "וְהָיָה אִם שָׁכַחְתָּ תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם - הַעֲדַתִּי בְכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבַדְתָּ אֲבָדוֹן. כִּי גִּוְיִים אֲשֶׁר ה' מֵאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֵּאבְדוּן."

עָקֵב לֹא תִשְׁמָעוּן בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵיכֶם. אך כזכור - התעלמנו בכוונה מהפסוק המופיע מיד אחרי "כוחי ועוצם ידי..." - "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, כִּי הוּא הִנְתָּן לָךְ כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל, לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם בְּיָמֵי הַזֶּה...". זהו קושי אמיתי בפסוקים, שממש זועק 'דרשני!'. וכאן מתפצלות השיטות ל'שמאל קיצוני', 'ימין קיצוני', ו'אמצע ממוזג'. נתחיל בשמאל. יש מי שבוחר להתעלם, במחילה, מה'דרמה' המקראית, מהקושי של הפסוק ה'משונה' שלכאורה 'אינו במקומו', ולהציג 'תמונה כללית' של 'המסר העולה מן הפרשייה'. ומכיוון שפרשייה זו דומה לכאורה לעוד כמה פרשיות במחצית הראשונה המשך המאמר בעמוד 6 <

### עומק הפרשה הרב אורן טרבלסי ר"מ במכון מאיר

הבאר פסקה מדור המדבר ונגנזה בכנרת<sup>1</sup>. אולי בתחילה נבלעה במי הירדן ודרכם התחברה לכנרת. שירת הבאר הייתה אפוא גם הודיה על נס הבאר של כל שנות המדבר, וגם הודיה על נס נחלי ארנון שבאר מרים גילתה.

מרים ידעה להודות על הניסים של הקב"ה. לפי הילקוט שמעוני<sup>2</sup> היא זכתה לבאר בזכות שאמרה שירה על הים. לכן כאשר ה' רצה להודיע לישראל על הניסים כדי שיוודו לו, הוא נעזר בבארה של מרים שבעצמה ידעה להודות.

אבל נראה שהסיפור שהיא מספרת בנס נחלי ארנון גדול יותר. בזמן שהגיע זמנה של הבאר להיגזז בשערי א"י, היא מלמדת על אחת מדרכי ה' במלחמות שעתיד לעשות לישראל. בתפקיד האחרון שלה, הבאר מספרת לישראל שהקב"ה הולך לעשות להם ניסים גדולים בארץ שעל חלקם כלל לא ידעו. כי ה' מפר מחשבות אויבינו עוד לפני שהצליחו להתחיל להניע מהלכים נגדנו. הבאר הניסית מתמזגת עם הטבע הקדוש של ארץ ישראל בכנרת. וכך בכניסה לארץ מתמזג הנס הגלוי של המדבר כנס נסתר בתוך הטבע. ה' שומר על ישראל בצורה נסתרת. ולעיתים רק בדיעבד אנו מבינים כמה ניסים עשה לנו ה', וכמה שמר עלינו מסכנות שכלל לא היינו מודעים אליהן.

1. במדבר כ.ב.
2. במדרש תנחומא מצורע ח כתוב שלא היו רואות דם נידה במדבר, אך עדיין יש טומאת לידה
3. תוספתא סוכה, ג.
4. שבת, לה.
5. במדבר כ.ב.
6. כא"ד.
7. כא, טז.
8. רש"י כא, כ.
9. במדבר תרפג.

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת  
**איטה בתיה גולדשמידט ע"ה**  
בת צבי הרמן

האומרת שבארה של מרים הוא מעין המלטל וטהור לטבול בו. השפתי כה<sup>5</sup> כתוב שמרים הייתה בלנית במצרים והייתה דואגת לטבילת הנשים. וכן נקראה שפרה על שם שהייתה משפרת ומקשטת הנשים כדי שיתאוו להן בעליהן לאחר יום עבודה מפרך. ובזכות דאגתה לטבילת בנות ישראל במצרים זכתה להעניק לישראל את הבאר בה טבלו בנות ישראל במדבר ונטהרו לבעליהן.

הפרשה מתארת את מסעות בני ישראל בשנת הארבעים לקראת הכניסה לארץ. את ארצות אדום ומואב ציווה ה' לא לכבוש כעת רק לעתיד לבוא. לכן ישראל סבכו את אדום ומואב עד שהגיעו לארצו של סיחון מלך האמורי שהייתה ממוקמת בצד המזרחי של ים המלח, אותה כבר יכלו לכבוש. קו הגבול שהפריד בין מואב לסיחון הוא נחל ארנון. "כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמורי". בימי יהושע עתידיים ישראל להיכנס לא"י המערבית דרך הירדן. אך כבר בימי משה נכנסו לעבר הירדן המזרחי שגם הוא חלק מא"י, ועתיד להיות נחלת שניים וחצי השבטים. ראובן בדרום מנחל ארנון צפונה, מעליו נחלת גד עד נחל יבוק, ומעליהם ברמת הגולן נחלת חצי המנשה. עולה אפוא שנחל ארנון הוא שער הכניסה לארצות סיחון ועוג שהם המשך המאמר בעמוד 6 <

המשיך המאמר של הרב טרבלסי מעמוד 2  
מקומות הישוב הראשונים בא"י, ושימוש בתקופה ממצעית בין המדבר לכניסה המלאה לא"י. נס נחלי ארנון נעשה בשער הכניסה הראשון של הארץ. לכן כותב רש"י<sup>6</sup> שההר של א"י יצא לקראת ישראל כשפחה היוצאת להקביל פני גבירתה ומחץ את האמוריים שהתחבאו בהרים. בנחלי ארנון ה' הרג את אויבי ישראל בדרך נס. עם ישראל לא ידע וגם לא היה יודע לולא גילה ה' על הנס בעזרת הבאר ואז שרו ישראל את השירה. הנצי"ב<sup>7</sup> מסביר שבנחלי ארנון פסקה באר מרים ללכת עם ישראל משום שהם התיישבו בנחלת סיחון והחלו שותים מים מנחלים טבעיים.



## בארה של מרים

בארה של מרים מופיעה פעמיים בפרשת חוקת. בפעם הראשונה בפטירת מרים בקדש. עם מיתתה הסתלקה הבאר, ומשה ואהרן החזירו אותה בהכאה על הסלע. ובפעם השנייה בשירת הבאר בנחלי ארנון. האמוריים החביאו עצמם במערות ההרים שהיו בשני צידי נחל ארנון, כדי שיוכלו לפגוע בישראל בשעה שיעברו למטה בנחל.

כשהגיעו ישראל נעו ההרים אחד לקראת השני ומחצו את האמוריים שתיכנו להרוג את ישראל. ישראל לא ידעו על הנס שנעשה להם, לכן ירדה באר מרים לעומק הנחל, העלתה משם את אברי האמוריים וסוכבה סביב המחנה.

כך הכירו ישראל בנס ההצלה שעשה להם ה' ואמרו שירה. ננסה להבין במה זכתה מרים שישראל קיבלו את הבאר בזכותה, ומדוע דווקא הבאר נבחרה להודיע לישראל על נס נחלי ארנון. כבר בשמה של מרים נמצאת המילה מים. רבינו בחיי<sup>1</sup> מסביר שמרים זכתה לבאר בזכות שחיכתה למשה רבינו על המים. בנוסף, מרים הייתה מיילדת במצרים והעניקה חיים לתינוקות שנולדו. היא לא שמעה לפרעה להרוג את הבנים אלא סיפקה להם מים ומזון והחיייתה אותם. המים הם גם חיים לעולם, כשיש בצורת ואין מים לא ניתן לחיות. מרים דאגה גם לחייו של משה וגם לחיי התינוקות במצרים. וכיוון שהייתה עוסקה בהבאת חיים לעולם זכתה להביא לישראל באר מים שנותנת חיים.

מלבד מי השתיה נראה שהבאר שימשה גם כמקווה טהרה לבנות ישראל במדבר<sup>2</sup> שהרי יש לשאול כיצד נטהרה אישה לבעלה במדבר הצחיח שאין בו מים, ונראה שהתשובה היא באר מרים. הבאר הייתה סלע שהלך עם ישראל במסעות והיה שופע מים. כאשר בני חנו, הלכו נשיאי השבטים לבאר וכל נשיא חקק ממנה תעלת מים למאהל של שבטו<sup>3</sup>. מכל תעלה התפצלו ערוצי מים רבים למשפחות השבט, כך שנבעו מהבאר מספיק מקומות מים פרטיים שבהם יכלו נשים לטבול לבעליהן, ונראה שדבר זה רמוז בגמרא<sup>4</sup>



### עץ ארז ואזוב - גאות ושפלות

נאמר בפרשה 'ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה'. אמרו חז"ל, "אם נתגאה כארז, ישפיל עצמו כאזוב", והקשו המפרשים, איך יתכן שעץ ארז שמראה על גאות וגאוה שזה דבר שלילי, מהווה חלק מטהרת הטמא, כמו האזוב המבטא את השפלות והענווה?

מבאר הנתיבות שלום, על פי מה שכתב בעל התולדות יעקב יוסף (מגדולי תלמידיו של הבעש"ט), על הנאמר בתחילת הפרשה, "וידבר ה' אל משה ואהרן לאמור, זאת חוקת התורה - משה הוא מדת ענווה ושפלות, כמו שכתוב 'והאיש משה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה', אהרן הוא מידת גאות דקדושה, כמו שכתוב, 'ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת, שזה ענין של גדלות וגאות. רק על-ידי שתי המידות האלה יחדיו יש שלמות בעבודת ה', כי בכל מידה לבדה יש חסרון, אם אדם אוחד במידת הענווה

והשפלות לבדה, היצר הרע משפיל אותו ואומר לו, שהוא אינו ראוי להתקדש, ואינו ראוי להגביה את עצמו בדרכי ה' ועבודתו, ואם הוא אוחד רק במידת גאות דקדושה ובהתפארות, יכול היצר הרע לגרום לו לחשוב, שהוא כבר קדוש וטהור, לכן האדם צריך לאחוז בשתי המידות האלו יחד, אל משה ואל אהרן, מדת השפלות, ומדת גאות דקדושה והתפארות, כי יהודי מצד החומר שלו הוא באמת שפל, אך מצד נשמתו שהיא חלק אלוף ממעל הרי הוא גדול מאוד, וכאשר אוחד בשתי מידות אלו כאחה, הרי זה שלמות עבודת ה'.

מוסיף הנתיבות שלום ביאור ואומר, שבשתי המידות האלה יש גם צד שלילי, כי יש גאות מתוך התנשאות וגאוה שזה גרוע, ויש גאות שנובעת מרוממות של קדושה, וגם בשפלות לבד יש סכנה גדולה, שהיצר מעמיד בפני האדם את חולשותיו ונפילותיו ואומר לו, בין כך כבר נכשלת ונפלת, ואינך ראוי לכלום, אז מה יקרה אם תחטא שוב. אך נאמר בתהילים ב', 'ה' אמר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך', זהו המוסר הגדול ביותר, המדבר אל לב האדם ומונע אותו מכל רע, כאשר הוא מרגיש ש"בני אתה", אז הוא יכול להשיב ליצרו,



הרב יורם אליהו  
ר"מ במכון מאיר

כמו שאמר יוסף לאשת פוטיפר, "איך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים", איך אוכל לעשות נגד רצון אבי שבשמים. זה הביאור של 'ולקח הכהן עץ ארז ואזוב', עץ ארז, רומז על הגדלות של היהודי בחינת גאות דקדושה, שהרי הוא בן מלך, ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת, ואזוב היינו שפלות, לדעת את ערכו בענווה אמתית.

והקדים הכתוב, עץ ארז לאזוב, ללמד, שבחינת עץ ארז יש לה השפעה יותר גדולה על האדם, מתוך ידיעת גדלותו של איש יהודי ולמה הוא מסוגל להגיע, שהרי הוא בן מלך, אז אין שיעור וגבול למה שבן מלך יכול ומסוגל להגיע, אבל אם יתחיל מהתבוננות בשפלות עצמו, יש כאן סכנה שיפול לגמרי, לכן נאמר תחילה עץ ארז, שבתחילה צריך לאחוז בבחינה בני אתה, להכיר את גדלות נשמתו שהוא בן מלך, אחר-כך צריך לבחינת השפלות של אזוב, לדעת שהוא בעצמו אינו כלום, ורק מצד שורש נשמתו הוא חלק אלוף ממעל, ואז בשילוב שתי מידות אלו, יזכה לשלמות בעבודת ה'.



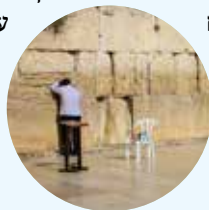
### פותחים סידור חיבור מחודש לעבודת התפילה הרב אברהם אנגל\*

### לאן הלכו התפילות חלק א

ריבוננו של עולם, לאן הלכו חמישים אלף תפילות? האם שבו ריקם? אין תפילה שבה ריקם!

את אותה שאלה עצמה, בנסיבות דומות, נשאל הרב יעקב משה חרל"פ זצ"ל, מגדולי רבני ירושלים. הימים היו ימי המנדט הבריטי. שלמה

בן-יוסף, איש בית"ר ולוחם המחתרת, נתפס על ידי הבריטים ונידון למוות. כל היישוב היהודי התגייס לעזרתו, מי בהשתדלות ומי בתפילה, אך ללא הועיל. ביום ל' סיוון תרצ"ח הועלה בן-יוסף לגרודם והוצא להורג. בנו של הרב חרל"פ, שהיה אז מגדולי רבני ירושלים, שאל את אביו: לאן הלכו



עלינו שתפילתנו שבה ריקם? במה ננחם את עצמנו כשצעקנו מקירות לבנו, שפכנו שיח ודמעות, ולא נענינו? בפרט אמורים הדברים במקרה שעליו אנו שואלים, כשלא על טובת עצמנו התפללנו, ולא לכבוד עצמנו ביקשנו, אלא למען קדושת שמו הגדול, למען הרמת קרן ישראל עמו.

אין אנו ילדים קטנים, הבטוחים שכל מה שיבקשו - מגיע להם. אנו יודעים שהקב"ה בשמים ואנו על הארץ, ושהטוב השלם, הנצח, אינו תואם בהכרח את הטוב הפרטי, הזמני. זכורים דבריו של יהודה וקסמן ז"ל, אביו של נחשון ה"ח, באותה שעה כאובה: "התפללו כל כך הרבה ולא קיבלו תשובה, ואני אומר: קיבלתי תשובה! התשובה הייתה - לא! לאבא שבשמים מותר להגיד לא".

גם אין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר: צדיקים אנחנו ולא חטאנו. ודאי, אפשר שלא הייתה תפילתנו זכה, והיו בנו עוונות שעייכו בעדה. אפשר גם שלא באנו בשעריה של תפילת אמת, ולא ידענו כיצד להסיר את המחיצות החוצצות בין נשמתנו הטהורה ובין מקורה. עוד ייתכן שלא התפללנו די, שהרי משה רבנו התפלל ארבעים יום עד שנענה.

ויחד עם זאת, השאלה נשאלת בכל עצמנות: לו יהי שכך עלתה במחשבה לפני הקב"ה, שדווקא כך יהיה ולא אחרת. וזאת מכל סיבה שבעולם, בין אם היא תלויה בצווארנו ובין אם היא חלק מחשבון שלמעלה מאתנו. עדיין נעמוד ונשאל:

בפרקים הקרובים נעסוק בשאלה המטרידה ביותר את עולמו של המתפלל והיא: הרביתי בתפילה אבל למה לא נענית? מאחר שהשאלה היא כבדה ויסודית נקדיש לכך יותר מפרק אחד, על כן צריך להתמיד בלימוד עד סופו בו תתבאר במעט התשובה, ותוך כדי נבין את מהותה האמיתית של התפילה.

בתשרי תשנ"ד רעשה הארץ סביב חטיפתו של חייל צה"ל, נחשון וקסמן ה"ח, בידי מחבלים. הדאגה לשלומן חצתה גבולות מגזריים ופוליטיים, וזכורה במיוחד התפילה ההמונית להצלתו. גורמים שונים סיפקו הערכות למספר המתפללים שהתכנסו ברחבת הכותל המערבי ביום חמישי, כ"ד תשרי תשנ"ד. הממעיטים דיברו על כחמישים אלף איש ואישה שבאו לזעוק, לשאת תפילה אל הקב"ה מקירות לבם, שיודיע שיש לו אהובים בעולמו ויציל צדיק מיד רשעים.

הסוף ידוע. רק יומיים לאחר מכן, בשבת קודש, ל' תשרי תשנ"ה, פרצו חיילי צה"ל אל מקום המסתור שבו הוחזק החטוף. בחילופי האש נהרגו שניים: מפקד הכוח המחלץ, סרן ניר פורז, ויעד החילוץ, סמל נחשון וקסמן, ה' ייקום דם שניהם.

ביום ראשון, כשחזרו התלמידים לשיבה, שאל אותי אחד התלמידים: "הרב, לאן הלכו חמישים אלף תפילות?" לא ידעתי מה להשיב לשאלה זו, שהיא אולי הקשה ביותר בעולמו של האדם המתפלל. איזו תשובה נשיב לעצמנו אם התפללנו, ודומה

כל התפילות? וכך ענה לו במכתבו אליו: "כל ההפצרות לא הועילו, כל ההתחננויות, גם כל חלונות השמים נסגרו, כל התפילות, השוועות, הזעקות והתחננויות לא בקעו את השמים. אשרי לאיש הזה שעל ידו נתעוררו כליכך הרבה הרהורי תשובה. אשרי לו שעל-ידו נתאחדו לנקודה אחת כל ישראל.

אך מה היה לנו? מדוע שתם תפילתנו? אלא ביטחוננו בו יתברך שמו כי ינקום נקמת דם עמו לעינינו, ובמהרה נראה בבנין ציון וירושלים ובבנין בית מקדשנו"

הרב חרל"פ אינו מקהה את עוקצה של השאלה ואינו פוטר אותה בדברי הרגעה של מה בכך. הוא שואל מנהמת לבו: "מה היה לנו? מדוע שתם תפילתנו?" המשך בעמוד 5 <



**הרב חגי לונדין**  
ר"מ במכון מאיר

## לנצח את חוק המוות

עליה עול" - ולהזות את אפרה על טמא מת. במילים אחרות: להוסיף חיי בשר ודם בעולם הזה, לשבור את עול השעבוד של המוות. בעולם שבו מחבלים בדמות "נחשים שרפים" מעניקים תחושה שהמציאות מנוהלת בצורת "ניחוש" אקראי ש"שורף" אותנו מכפנים - אנו נושאים את העיניים כלפי מעלה. אנחנו נמשיך את חייהם של הלוחמים הקדושים שלנו בכך שנביט למעלה, ננצח ונוסיף חיים.

פרשת חקת עוסקת כולה במוות ובמשברים - טומאת מת; מות מרים; חטא מי מריבה; מות אהרון; מגפת הנחשים השרפים. בחיים אנו נפגשים עם "חוק" - מגבלות המציאות; התנגשות חזיתית בקיר שנדמה שאינו עביר; אסונות, רוע אנושי; חטאים ויצרים; פגעים ובראשם המוות. אולם מתברר שניתן לנצח גם את המוות! מצוות פרה אדומה היא לקחת את עוצמת החיים הטוטאלית ש"פרה רבה", מלאת האדמימות, ש"לא

**מסוד שיח**  
בעלי תשובה

**הרב יואב מלא | סיפור**

## "רְאִיָּה וְקוֹץ בָּהּ"

המייעד אליך. הוא בתיבת הדואר שלך".  
בכתב יד קטן נכתב על פיסת נייר:  
"ותיפקחנה עיני עילם וידע כי עירום הוא."  
למחרת, בחזרת הש"ץ של תפילת המוסף, כשהגיע החזן לזמנה תוקף וחזן ברגש עמוק:  
"מי יחיה ומי ימות, מי בקצו ומי לא בקצו..."  
- בקעה צעקה חנוקה מגרונה של עילם.  
"רבוננו של עולם - תן לי עינים לראות פְּנֵיךָ וְלֹא סְתָרֵי בְּנֵי אָדָם..."  
מקץ שני ימי חיפוש קדחתני נמצא ערן בדמדומי יום שני של ראש השנה, ספון במערת שועלים נטושה, ישן ומכורבל כעובר. כשקראו בשמו הקיץ בבהלה, מזיע ומסויט וצעקת שבר נמלטה מפיו כמתוך חלום בלהה:  
"עילם - אל תחפש אחרי!"  
ותעל שוועתו השמימה, נבללה תפילתו בתפילת עילם ונכנסו שתיהן לפני כיסא הכבוד. ומאז נעלמה ונסתלקה ראייתו הפנימית, לא ניתנה לו עוד רשות להשקיף לפני ולפנים, ושכ להיות כאחד האדם.

לתגובות: Ymalka02@gmail.com

באדיקות ופעם אף הציע לו להוציאם כספר. ערן זה היה אומן עץ יוצא מן הכלל וכיוון שידע את חיבתו של עילם לכלי נגינה פיסל למענו חליל עץ יפה'פה עשוי מעץ "אגוז לוז" מעשה חושב. פעם פנה אליו ערן וביקשו ללמוד יחד פרקי יומן שכתב מדם לבו על שפת באר נטושה במדבר יהודה. האתגר קסם לעילם.  
ערן שלח לו שני עמודים מן היומן, בהם פרט נגעי לבבו בצבעים עזים. כשקראם עילם, פחד טמיר אחז בו להיכנס אל "כור המצרף" של ערן. חשש פן לא יצא בשלום.  
"ערן יקירי,  
קראתי את דפי היומן ששלחת והתרגשתי מאוד. יש בהם אמת בוערת בהוד יופיה הנורא. תודה על האמון, על הפתיחות, על השיתוף. בכנות? מפחיד אותי לצעוד איתך אל תוך הערפל, אף על פי ש"שם האלוקים". לפחות לא כעת. מעריך מאוד את גילוי הלב. מקווה שתוכל להבין. ואולי גם לסלוח.  
שלך, עילם.

תשובתו של ערן לא איחרה לבוא:  
"עילם, עילם!

יודע כל נעלם!

לא רב ולא שרברב!

לא שלום ולא ברכה.

בחרת להישאר בחוץ ולהשאיר אותי עירום וחשוף לפניך, זה בלתי נסבל ונסלח.

אני דורש בתקיפות: תחזיר לי את הסוד. אל תשמור עותק - לא בנייה, לא בזיכרון. תמחק. תשרוף...  
כבר לא תלמידך...

ערן".

חצי שנה לאחר מכן בערב ראש השנה.

עוד כשעה יצא עילם לעבר בית הכנסת. בטרם כיבה את הטלפון והנה שיחה ממספר לא מזהה. "שלום, מדבר אבישי, אח של ערן."

ערן יצא לטיול התבודדות במדבר יהודה - ולא חזר. מצאו את תרמילו על שפת באר נטושה כשדפי יומנו האישי שלו פזורים ב"רוח אחר הצהריים". בתרמילו נמצא פתק

משחר ילדותו כונה עילם בפי מכריו: "מְצִינֵי". בדמיונו העשיר ראה מסתוריהם של בני כיתתו. בסגולת מבטו החודר היה צולל למסתרי נפשם ויודע שיחם: "מארז גאוותם אשר בלבונן ועד לאזוב שפלותם שבקיר".

נערי השוליים היו "עולים אליו לרגל" בשעות הקטנות של הלילה, שעה שהוא קורא בשקיקה ב"שחף" או ב"נסך הקטן", לפרש להם חלומותיהם. פעם בהיחבא, כאדם ההולך אצל פילגשו, בא אצלו מלך הכיתה להשיח לפניו צרתו: הנערה שחשב שדי לו ל"הכות לפניה באצבע צרידה" למושכה אליו, - חצופה זו - השיבה חיזוריו ריקם. ומאז למה לו חיים? ולימים, חניכיו בתנועת הצופים מגלים לפניו צפונות ליבם. פעם זה נער מוחרם - קורבן שיימינג - שמבקש נפשו למות, פעם זו בת תשחורת שאלוף נעוריה בגד בה והלך עם אחרת, ועיניה רכות כעיני לאה מרוב בכייה. פעם זה נער מתלבט שכמה מחבריו מפצירים בו להתנסות בעישון מריחואנה. ופעם זו נערה גברתנית ש"צר לה המקום" בגופה הנשי והיא חפצה להמירו ל"כלי גבר".

כשחזר בתשובה מניו יורק הרקיעו שחקים. באינטואיציה חדה וחודרת ידע לחדש בדברי חז"ל דברים שאוזן לא שמעתן מעולם.

וכשחיפש לו רב - די היה לו להאזין ל"חתימת קולו" כדי לדעת האם לקרבו או לרחקו.

וכשפגש לראשונה את מי שעתידה להיות אשתו, ידע מיד: "הפעם זו עצם מעצמי ובשר מבשרי..."

אך לא גילה לה סודו פן תיבהל ותסוג.

ואיך שידך את אלמוג חברו? ראה אותה בין תלמידות המדרשה, עיניו סקרוה וסרקוה: זו אשת אלמוג! פסק. בתום השיעור אמר לה:

"מצאתי את בעלך". נבוכה מעט הסכימה לנסות.

רץ כחץ מקשת אל אלמוג ואמר לו בטון בוטה: "מצאתי את אבדתך". ומיום שנפגשו - "רק המוות יפריד ביניהם".

"אך ראייה וקוץ בה" לעיתים היה לו כישרון זה לרועץ כשתודעתו היתה נאחזת - כ"אש

בפתילה" וכשיני ארי בטרפו - בהתנהגותם האנושית של באי בית הכנסת ושיחם הפנימי.

"מבול" של ידע זה ייסר אותו בתחושת מציצנות מחפירה.

תלמיד קרוב היה לו לעילם, ערן שמו, שלא נפקד ולו פעם אחת משיעוריו והיה מסכמם

**יש לך מקום בעזרה של ירושלים**

**תוכנית אלוה**  
במכון אורה

**אקסטרוני מלא**  
המגורים עלייך, השאר עלינו  
י"ד אלול - ח' תשרי | 30.9 - 7.9  
-השיעורים ביחד עם התוכנית המלאה-

חבורה מגובשת  
שבת  
סידורים  
ארוחת צהריים  
עלות - 1,500

לפרטים נוספים והרשמה: 054-4239011



של ספר דברים, הרי שאוקיי, הבנו את העיקרון: צריך לשמוע בקול ה', לא לכפור בטובתו, לא לשקוע בתאוה ובגאוה, אחרת תבוא גלות. מסר 'גנרי' ושבילוני זה הולך נהדר (?) יחד עם 'השקפה' פשטנית שהתאימה (?) לימי התרדמה הארוכים של הגלות, אך כלל לא מתאימה למציאות מורכבת של קיבוץ גלויות וכינון ממלכה מתוקנת בארץ ישראל. אם המסר של התורה כאן, אחרי כל שבחי הארץ, והתזכורת לחסדי ה' ביציאת מצרים ובמדבר, הוא רק 'שלילי': 'אל תתגאה, אתה לא עשית כלום, ה' לבדו עושה הכול בשבילנו' - היה צריך להיות כתוב כאן

במציאות של עם בארצו, עם בעל היסטוריה וייעוד שדוחקים בו לתפוס את מקומו ותפקידו האנושי, הלאומי והאלוקי - כבר מזמן לא מדובר על "השתדלות", אלא על "אחריות" ועל נשיאה בעול הזהות הפנימית. כי איך ניתן לקבל שבכל המימדים הפרטיים והמגזריים: פרנסה, מנהל ציבורי, פוליטיקה וכדומה, מעולם לא נזרקה הסיסמה "אסור להשתדל, הלא זה 'כוחי ועוצם ידי'!", אלא רק כלפי ערכים ממלכתיים ולאומיים? יש להניח שכלפי עמדה 'שמאלית קיצונית' זו התעוררה העמדה ה'מניית הקיצונית', ובכך נמשך בפעם הבאה בע"ה.

לשאלות באמונה, עצה והדרכה: amirduman@gmail.com

משהו אחר, בשינוי מילה אחת בלבד! שמתם לב? הנה ככה: 'וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ: כְּחֵי וְעֵצָם יְדִי עֲשֶׂה לִי אֵת הַחַיִּל הַזֶּה, וְשִׁכַּחְתָּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ, כִּי הוּא הַגִּתָּן לָךְ פֶּחַ לְעֲשׂוֹת חַיִּל... אֵילוּ רַק לֹא הַתְּבַלְבַּל מִשֶּׁה רַבְנוּ (חֲלִילָה!) וְהִיא כּוֹתֵב 'כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ'; 'וְשִׁכַּחְתָּ' בְּמִקוֹם 'וְזָכַרְתָּ', הַכּוֹל הִיא מוֹשֵׁלָם, לֹא? הִיא בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ כִּי אִמְרַת "כּוֹחִי וְעוֹצֵם יְדִי" הִיא שִׁכַּחַת שֶׁם שָׁמִים, כִּי רַק הוּא בְּרִצּוֹתוֹ נוֹתֵן כּוֹחַ וּבְרִצּוֹתוֹ נוֹטֵלוֹ, וְתוֹ לֹא! אֲבָל מִשֶּׁה רַבְנוּ אֵינוֹ מְבֻלְבָּל, וְנוֹתֵן הַתּוֹרָה אֵינוֹ 'חוֹזֵר עַל עֲצוּמוֹ' - חֵס וְשֵׁלוֹם! **וּמִשׁוֹם כֵּךְ גַּם הַמְּצִיאוֹת עֲצֵמָה אֵינָה מְבֻלְבָּלָת, וְהִיא מְצִיבָה מֵרָאֵה מֵאוֹד לֹא נְעִימָה וְלֹא קֵלָה לְעִיכּוֹל בְּפִנְיָהּ שֶׁל אוֹחֲזֵי הַהֲבָנָה ה'שְׁמַאלִית' הַשְּׁטַחִית:**

esteravr@gmail.com

## התמודדות בקשר זוגי מבלבל - בנישואין

## טובים השניים אסתר אברהם

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות



ימשיך בשליטה הרגשית הסמויה והמבלבלת שלו כלפיה.

כשהוא ירגיש שהוא לא מצליח להפעיל אותה רגשית, ייתכן שהוא יבחר להסתגר יותר ויותר כדי שהיא תדאג לו. כשהיא תאמר לעצמה שזו בחירה שלו והיא תמשיך בחיים פעילים לעצמה ולילדים, סביר להניח שהוא כבר לא ימשיך במניפולציות וימשיך להיות עם עצמו באופן שיבחר לעצמו.

חשוב היה לי לומר לנועה ולכל מי שמתמודדת עם זוגיות מבלבלת שכזו:

"את לא בחרת ביועצין בקשר זוגי כזה. את עוברת מסע של בנייה עצמית, מתוך המציאות הנתונה שה' הועיד לך. את תצאי מחוזקת ועוצמתית. את עושה את ההשתדלות שלך ובורא עולם מלווה אותך ויוביל אותך למקום המדויק לך, גם כשאת עדיין לא יודעת אם תבחרי להישאר או לצאת מהזוגיות הזאת. במבט כזה, את תגלי איכויות עצמיות נוספות בדרך, דווקא מתוך הכאב, ההתמודדויות והאחריות האישית שאת לוקחת על עצמך. כשתרגישי כרוהה ועם ערך עצמי יציב, הבחירות שלך יהיו ממקום נכון ומדויק לך"

את עצמה וגם את בחירותיו של בעלה שיוצרות זיהום בקשר הזוגי.

כשנועה הרגישה שהיא מתחזקת, אמרה לי שהיא בוחרת לא להתגרש, כי בסה"כ הוא אדם טוב ו...מסכן, וגם היא פוחדת מהעתיד הלא ידוע ומקשיים נוספים... והילדים... היא ביקשה לדעת כיצד להתמודד איתו במצב הקיים. לאחר שהיא רכשה ערך עצמי ומחויבות לביטוי עצמי, תרגלנו סיטואציות מסוימות וכיצד להגיב בהן:

**• גבולות:** מה שייך לה ומה שייך לבעלה. כשנועה משתפת בתחושותיה והוא נעלב - היא אומרת לעצמה שזה שלו ולא שלה. כי כאמור, זכותה וחובתה לחיות את חייה. לכן גם כשהיא תאמר 'לא' באופן ברור ומכבד, על בקשה שלא מכבדת אותה, היא תרגיש שהיא שומרת על הגבולות שלה ולא תרגיש אשמה.

• לא לצפות לשיחות עמוקות והבנות - כך שלא יהיו אכזבות. היא אמנם משתוקקת לשיחות זוגיות מחברות ואוהבות. אבל אם אין לה פרטנר ובכל זאת בוחרת להישאר איתו, היא לא תישכר רגשית.

• כשהוא מפרש אותה באופן שמבלבל אותה, תצטרך להיצמד לעובדות ולשתף בקצרה, באופן שהיא רואה את העובדות האלה.

• אם נוצרת שיחה פוגענית, לעצור את השיחה ולומר בצורה מכבדת שזה לא מתאים לה ולהמשיך בהתנהלות חייה.

• חשוב שהיא תוכל לומר דברים באופן ישיה, מכבד ורגוע. אם לא מסוגלת עדיין, אפשר בהודעה כתובה, כי כך הדברים ייאמרו מתוך שיקול דעת. כי כל התפרצות רגשית שלה, תגרום לכך שהוא

במאמר הקודם, נועה שיתפה על תחושותיה המבלבלות בקשר שלה עם בעלה. לפי התיאורים שלה, נראה היה שתפיסת המציאות של בעלה, צרה ומכוונת רק לעולמו הפרטי (בחשש שהוא נרקסיסט סמוי). נועה הבינה שכנראה אין סיכוי שהוא ישתנה. לכן עבדנו בפגישות, בעיקר על העצמה אישית. מתוך כך, היא תוכל לבחור, אם להישאר בקשר זוגי שאינו הדדי, או שתבחר להתגרש, כי כך לא ייתכן זוגיות. בפגישות עבדנו על:

✓ בניית האמון המחודש בעצמה. כיצד? הקשבה עצמית, תוך כדי תחושה - מה מתוך המשפטים שהיא אומרת לעצמה יוצר כוח פנימי והקלה בלב.

✓ ליצור רשת תמיכה משפחתית וחברתית, התפתחות אישית ומקצועית שמאשרת את הערך העצמי שלה ויוצרת מילוי וסיפוק בחיים מלאי עשייה חיובית.

✓ להאמין שזכותה וחובתה לבטא את האישיות שלה, כחלק מעבודת ה', גם אם הוא מתנגד ו/או כועס, אם זה בקול או בינו לבין עצמו, ומשדר כלפיה תחושת אשמה. כי לכל אחד מבני הזוג, יש זכות לחיות את חייו כפי שהוא מרגיש, אם בעקבות כך נוצרים ניגודים, יש ללמוד כיצד לפתור קונפליקטים. אם אין שיתוף פעולה מצידו, היא תהיה שלמה עם עצמה כפי שהיא.

נועה תרגלה את ביטוי האישיות שלה, יצרה פעילות חברתית להנאתה, השתדלה לגדל את הילדים בשמחה, למרות מחאתיות, ע"י התרחקות, ביקורת סמויה והבעות פנים של מסכן ואומלל. היא למדה לא להתייחס לתגובותיו, תוך כדי שהיא גם מכבדת

**סטודנטיות בירושלים והסביבה?**  
מחפשת עונן רוחני וחבורה בחיים האקדמיים?

**'מכון אורה' ו'אורות אלירז'**  
מזמינים אותך  
**לכפר הסטודנטיות**  
בקרת משה

מפגשי וימוד טובים  
מיקום מרכזי  
מלנה והתנדבות לזכאיות  
5 שיעורים בשבוע במכון אורה פתוחה

ההרשמה לשנת תשפ"ו בעיצומה!  
מספר המקומות מוגבל

058-552-2627 (בווצאפ)  
052-5121946

יהדות באהבה  
מכון מאיר

טלפנייה המתחדשת במכון מאיר

**דרושים/ות**  
**טלפנים/יות**  
למערך התרומות

שכר בסיס + בonus, משמרות אה"צ/ערב

מעוניינים?  
שלחו סמס 052-5121946

חדש על המדף

חדשות הבוקר!

פרשת השבוע בעיתוני התקופה + ספר יחושע בעיתוני התקופה  
מאת ד"ר ומאיר לייסה

www.ChavaBooks.co.il | 02-9973168

### אוהב שלום

בְּפֶרֶשֶׁת יַחֲקֵתִי הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת לָנוּ עַל מוֹתוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן בְּהוֹר הָהָר. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְאֹד הִצְטַעְרוּ וּבְכּוּ עַל מוֹתוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן, אֲפִלּוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵם הִצְטַעְרוּ עַל מוֹת מִשֶׁה בְּסוּף יָמָיו. מְדוּעַ?

חֲכָמֵינוּ מְלַמְּדִים אוֹתָנוּ שֶׁמִּדְּתוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן הִיְתָה רְדִיפֵת שְׁלוֹם: יְהִל אֹמֵר הוּא מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה" (מִשְׁנָה בְּמִסְכַּת אָבוֹת). אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הִתְאֻמָּץ כְּדִי לְקַרֵב בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכְדִי לְהִשְׁקִיט אֶת הַמְּרִיבוֹת שֶׁנִּצְרָו בְּתוֹכָם, וּלְכּוּ כָל הָעָם אֶהֱב אוֹתוֹ מְאֹד וְהִתְעַצֵּב עַל פְּטִירָתוֹ.

אֲנַחְנוּ יוֹכְלִים לְלַמֵּד מִכָּאן עַד כְּמָה חֲשׂוּבָה וּמוֹעִילָה הִיא הָאֶהֱבָה וְהַשְׁלוֹם בֵּינֵינוּ. מִי שֶׁעוֹזֵר לְפִיֵּס אֶת חֲבָרָיו וּלְמַנְעַ מְרִיבוֹת, וְגַם מִי שֶׁמוֹתֵר בְּעֵצְמוֹ בְּשַׁעַת הַצָּר - הוּא אָדָם אֶהֱב וְכָלָם רֹצִים בְּחֲבָרְתוֹ! אָדָם כִּזֶּה מְטִיב לַחֲבֵרָה כְּלָה, וְגַם לְעֵצְמוֹ. אִזּ בּוֹאוּ כְּלָנוּ נִשְׁתַּדֵּל לְהַרְבוֹת שְׁלוֹם!

ישק, ערוץ הילדים

## חֲקֵת

ענו על החידות בדף הפרשה  
 באתר ערוץ מאיר לילדים  
 ואולי תזכו בפרס!



המחנה הפרשה

מצא למה התמונות דומות

## שאלות בפרשה

1. את מי הפרה האדומה מטהרת?
2. מה הקשר בין מות מרים הנביאה לבין חטאם של משה ואהרון?
3. היכן מת אהרון הכהן וכמה זמן בכו עליו כל בית ישראל?
4. מדוע כל בית ישראל, האנשים והנשים, בכו על אהרון (רש"י)?
5. מי היה הכהן הגדול אחרי אהרון הכהן?
6. מה עשו ישראל לפני המלחמה נגד הכנעני יושב הנגב?

## המלצה השבוע



היכנו ל"אסי טוביה וחברים" - התחלנו לצלם את העונה החדשה! בקרוב...

## חידה

רמזור: היכן בפרשה עם ישראל "לא עבר באדום"?

חיוך ושתיקה הם שני הדברים הכי יפים. חיוך זו הדרך לפתור בעיות, ושתיקה זו הדרך למנוע אותן... אם אני מתכנן לאכול פיצוחים, זאת תוכנית הגרעין? מה הוויז של החילוץ אומר? בעוד שבועיים פנה יצינה...



# הבריאה

מאת יוסי שחר. להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

כשהקרניים פוגעות בעור, התאים שלנו צועקים לעזרה ומזעיקים כוחות הגנה מיוחדים

קרני השמש הן כמו חיצים בלתי נראים שיורים על העור שלנו

עם המגע הזה, הקרניים המזיקות מתנפצות ונהיות בלתי מזיקות

קרם ההגנה הוא כמו מגן בלתי נראה שעל העור

העור שלנו "זוכר" כל פגיעת שמש שקיבל במשך החיים! לכן ילדים שמגינים על העור שלהם כשצעירים, ישארו עם עור בריא וצעיר גם כשהיו מבוגרים.

### הידעת?

כשאנו מסתכלים בקשר התורה עם האומה ברית כרותה לארץ ולעם, כשדבקים בד' א-להיהם הרי הם מצליחים, עולים ומתפתחים, משתרשים בארצם ועושים חיל, כשזונים אחרי אלהי נכר הארץ הרי הם מתדלדלים ונופלים...  
שמונה קבצים ז, ב



## על סדר היום

הרב שלמה אבינר

ילדינו, ולאנו שנפטרו והשאירו אלמנות ויתומים. אני חרדי, לוחם בעד הטוב נגד הרע, ובזכותנו הטוב ינצח את הרע, במיוחד כאשר הוא תוקף אותנו, אז יש דבר שמפריע לי קצת, למה אני לא שותף בפועל ממש במערכה העולמית הזאת. אני חרדי, לכן יש לי אמונת חכמים, ושמעתי גאון גדול ראש ישיבה שאמר: תלמידי ההסדר לא מתקלקלים, כי הם בתוך הצבא של יהושע בן נון, ולכן נשארים שלמים בתורתם ויראתם. אז יש דבר שמפריע לי קצת: מה מונע ממני להיות בתוך הצבא של יהושע בן נון. אבל לא נתבלבל, אני נשאר חרדי, אני שמח שאני חרדי, ואשאר חרדי, ומאמין שזו הצלת העם, אבל כיוון שחרדי אומר אמת, אני מודה שיש כמה דברים שמפריעים לי קצת.

זאת הוא הלך להילחם, וכן יעקב אבינו, וכן משה רבינו, וכן יהושע בן נון, וכן דוד מלכנו, ועוד ועוד. אני חרדי, עוסק בתורה ולא בענייני גאולה. זה נושא בשביל הציונים. מי נתן להם רשות לקבוע שעתה גאולה? ובכל זאת, יש דבר שמפריע לי קצת: יש שיבת ציון, יש בניין הארץ, יש מלא תורה בארץ ישראל, וגם יש צבא שמציל אותנו מפוגרומים. אני חרדי ומוסר נפשי על התורה, יומם ולילה. ובכל זאת, יש דבר שמפריע לי קצת: יש כאלה שמוסרים נפשם ממש בשביל עם ישראל, ואני לא מהם. אני חרדי, ולכן אני מלא אהבת ישראל ומשתוקק ופועל כדי שכולם יהיו חרדים. אבל יש עדיין דבר שמפריע לי קצת: כיצד אני שותף לחיילים הפצועים, גופנית ונפשית, כדי להגן עלינו ועל

## קצת מפריע לי שאני חרדי

אני שמח מאוד שאני חרדי. להיות יהודי אמיתי, זה להיות חרדי. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, והוא שאני לא הולך לצבא, הרי גם הצבא הוא יהודי. ב"ה אני חרדי, מקפיד על קלה כחמורה, לכן הצבא אינו בשבילי, הוא אינו כשר למהדרין, לכן אין מקומי שם. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, שיש יחידות, כמו חשמונאים, שהכל כשר למהדרין, יותר מאשר אצלי בבית.

אשרי שאני חרדי, אני שומר על עצמי מכל דבר שיגרום לי להתקלקל, לכן אני מפחד להתקלקל בצבא. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, שתלמידי ישיבות ההסדר, אינם מתקלקלים, אלא נשארים שם צדיקים.

אני חרדי, ומה טוב חלקי, כל רגע פנוי אני מקדיש ללימוד התורה. נכון שזו עת מלחמה, אבל עת לעשות לד', לשבת ללמוד תורה. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, אולי ללכת לצבא, הוא עת לעשות לד'.

אני חרדי, עושה חסד לכולם בכל דרך אפשרית, ואנשים מאוד מעריכים את זה, אבל יש דבר שמפריע לי קצת. שחבריי נופלים בקרב, משאירים אלמנות ויתומים, ואני נשאר ספון בבית. אני חרדי, מה יפה חלקי, אני מוסר נפשי על התורה, לכן אם יכריחו אותי ללכת לצבא, עדיף למות. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, למה שיכריחו אותי, למה שלא אלך מעצמי?

אני חרדי, לכן רק התורה קובעת בשבילי ולא הבג"ץ ולא הכנסת, והם לא יחליטו שאלך לצבא. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, שאולי התורה עצמה מצווה עליי ללכת לצבא.

אני חרדי, לכן איני צבאי. אין מקומי בצבא אלא בישיבה. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, שגדולי ישראל שלנו קבעו שמי שאין תורתו אומנותו, עליו ללכת לצבא, והרי אני מזמן כבר לא בישיבה, אז לא מובן לי למה לא אלך לצבא.

אני חרדי, ואצלי מסורת זו מסורת, ויש מסורת שלא הולכים לצבא, לכן גם אני לא אלך. אבל יש דבר שמפריע לי קצת, שבמלחמת השחרור, חרדים הלכו, כולל רבנים, וכן במלחמת ששת הימים.

אני חרדי, לכן איני ציוני. פשוט מאוד. אני לא מתעניין במדינה, אני לא מתעניין בגאולה. אבל דבר אחד מפריע לי קצת: אנשים נהרגים, אז למה לא אשתתף לשם הצלה. הצלה זה לאו דווקא ציוני.

אני חרדי, משפחתי חרדית, וסביבתי חרדים. לכן אם אלך לצבא, יחרימו אותי, ואת אשתי ואת ילדיי. אבל יש דבר שקצת מפריע לי. תמיד למדתי, שלא צריך לפחד מלחץ חברתי, כי לא הוא קובע אלא ריבוננו של עולם.

אני חרדי, כלומר החיים שלי הם לימוד תורה ותפילה, וזה מה שקובע את חיי העם ועתידו, ולא הצבא נותן ניצחון, אלא התורה שאנו לומדים והתפילה שאנו מתפללים. ובכל זאת, יש דבר שקצת מפריע לי: אברהם אבינו למד תורה והתפלל, ובכל

**ב"ה**

**בערוץ מאיר לילדים**

**החופש הזה יהיה גדול!**

**חודש כמעט חינם**

**5 ₪ בלבד לחודש ראשון**

**מנוי ללא התחייבות**

**מאות משחקים ואופי פרקים איכותיים לצפייה!**

**קדימה, תתחילו להנות! חפשו 'ערוץ מאיר לילדים' QR**